

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Man sidder næsten og får helt ondt af ministeren, for det var da et skrækkeligt selskab, han dér var endt i.

Altså det, både hr. Arne Melchior og ordføreren for Kristeligt Folkeparti står og taler for, er jo egentlig, at det private erhvervsliv, og herunder de private vognmænd, skal udkonkurreres ved, at DSB skal have nogle statstilskud, sådan at de kan køre til dumpingpriser. Det er det, ordførerne står og siger. I fri konkurrence kan DSB jo ikke klare sig, overhovedet ikke, og det lyder da meget godt, at det er så og så godt at transportere gods. Men man glemmer jo, at det gods skal også transporteres først frem til jernbanestationen, hvor det skal pålæses, og senere skal det fragtes fra jernbanestationen og ud til modtageren. Men hvem skal gøre det? Efter hr. Arne Melchiors mening er der tilsyneladende ingen tvivl om, at DSB skal have et hav af lastvogne, som skal bringe det ud.

Men der er to ting i det her: for det første favoriserer man DSB ved at give dem tilskud, som først skal inddrives i form af skatter, og samtidig med at man gør det, ødelægger man markedet for de private vognmænd. Det er det flertal, som der er udsigt til at ministeren får imod sig.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det var interessant at læse trafikministerens udtalelser i Børsen i går, den 29. marts. Mit partis ordfører har generelt kommenteret dette interview og sammenholdt det med besvarelsen af forespørgslen.

Derfor vil jeg kun hæfte mig ved et par udtalelser i artiklen i Børsen. Det drejer sig om ministerens udtalelser om landets hovedstad, København. Ministeren udtaler, at han forventer en udbygning af det kollektive trafiknet i København eller rettere Københavnsområdet. Jeg ved, at københavnernes og de, der bruger Københavns kollektive trafik, er meget optaget af en forbedring af den kollektive trafik; det gælder både S-tog og busser.

Ministeren taler om et moderne og effektivt trafiknet og senere i artiklen om ønsket om en forbindelse mellem DSB's trafiknet og Kastrup Lufthavn. Amager er i sandhed underforsynet med kollektiv trafik, men jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad ligger der i disse ord, er det

andet end ord? Enhver kan stå op og sige pæne ord om noget mere moderne og om effektivitet, men jeg vil gerne spørge: Taler ministeren om udvidelse af S-togsnettet, eller er det alene en snak om IC 3-tog? Hvad er realiteten i ordene »en DSB-forbindelse til Kastrup«?

For befolkningen i byen er det ikke alene et spørgsmål om at knytte togtrafik og flytrafik sammen – det er sandelig noget, jeg gerne ser, som vi har det i andre storbyer – men dette drejer sig om københavnernes daglige transport. Vi har tidligere talt om, at miljøet spiller en stor rolle, men det skal selvfølgelig ikke glemmes i denne forbindelse.

Jeg spørger altså ministeren: Hvad er ministerens budskab til københavnernes i denne debat?

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Det var midt under det vestjyske hundeslagsmål, at hr. Nør Christensen gav udtryk for, at vi skiftede trafikministre for hyppigt. Det skal jeg søge at råde bod på.

Må jeg samtidig sige, at det har også sin fordel, det har den fordel, at Folketinget så sidder inde med en større viden på området, nemlig den viden, som hr. Arne Melchior er i besiddelse af, den viden, som hr. Nør Christensen er i besiddelse af, og også justitsministeren har jo nogen viden på området. Når vi dertil lægger de ressourcer, som fru Margrete Auken sidder inde med, så er Folketinget jo slet ikke så dårligt stillet.

Jeg siger det, for mens jeg har lyttet til debatten, er det helt utrolige gået op for mig, at jeg føler faktisk anledning til at takke alle, som har deltaget i debatten – alle, som har kommenteret min redegørelse, men også alle, som har nævnt de strøtanker, jeg lagde frem i Børsen i går, og som fra min side var ment som en opfordring til en debat, som jeg søger og selvfølgelig søger med alle her i Folketinget.

Jeg var ked af, at jeg ikke rigtig følte anledning til at gå ind i debatten, vi havde i formiddags. Men fru Margrete Auken anvendte nogle udtryk, som var mig fremmed, og som gør, at jeg har svært ved at komme i en dialog. Det vil jeg gerne, men det betinger, at der er en respekt fra begge sider; jeg vil da gerne udtrykke respekt og give udtryk for, at hvis vi kan komme til at diskutere disse ting for alvor, så føler jeg, at meget er opnået.